

জগন্নাথ কাশীনাথ পাটিল

বনাম

নাৰায়ণ বালুগাইকৰ

ছেপ্টেম্বৰ ২৪, ১৯৯৬

[ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী, ন্যায়াধীশ কে. ভেঙ্কটাস্বামী আৰু ন্যায়াধীশ জি. বি. পট্টনায়ক]

গোচৰ- সম্পত্তিৰ স্বত্ব- প্ৰমান- বাদী উত্তৰদাতাই বিবাদী- আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ গাঁঠনি আৰু মাটিৰ টুকুৰাত তেওঁৰ অধিকাৰত হস্তক্ষেপ কৰাৰ গোচৰ ৰুজু কৰে- আপীলকাৰীয়ে, সম্পত্তিৰ মালিক তেওঁৰ মাকৰ ফালৰ আইতাকৰ উত্তৰাধিকাৰী হিচাপে উপাধি দাবী কৰিছিল- মৰ্টগেজীয়ে(বন্ধকীদাতাই) বাদীজনক সম্পত্তিৰ দখল প্ৰদান কৰিছিল- আপীলকাৰীয়ে তেওঁৰ মৌখিক সাক্ষ্যৰ বাহিৰে আন কোনো প্ৰমাণ দাখিল কৰিব নোৱাৰিলে- উপস্থাপন কৰে, বিচাৰ আদালত আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে গোচৰৰ সিদ্ধান্ত লোৱাত সঠিক আছিল- বাদী/উত্তৰদাতাক তেওঁৰ মাতৃৰ ফালৰ আইতাকৰ পৰা সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰী হিচাপে পোৱা গৈছিল আৰু বন্ধকীদাতাই প্ৰদান কৰা সম্পত্তিৰ অধিকাৰী আছিল, আইতাকৰ সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰীয়ে তেওঁক সম্পত্তিৰ মালিকীস্বত্ব প্ৰদান কৰিছিল আৰু বন্ধকীদাতাই তেওঁক দখল প্ৰদান কৰিলে তেওঁৰ আইনী অধিকাৰ আৰু টায়াৰ সম্পত্তিৰ আইনী দখল শক্তিশালী হয়- উত্তৰদাতাই বিচৰা ধৰণে কোনো হস্তক্ষেপ নকৰাকৈ দখল ৰখাৰ অধিকাৰী আৰু বিচাৰ আদালতে প্ৰদান কৰা নিষেধাজ্ঞা আইনগতভাৱে শুদ্ধ।

দেৱানী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- দেৱানী আপীল নং ১২০৫-১৯৮০।

ব'ম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৩০-০১-৭৯তাৰিখৰ এছ. এ. নং ৫৫৩-১৯৭১ৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা উদ্ধৃত।

আপীলকাৰীৰ হৈ ভি. বি. য়োশী।

উত্তৰদাতাৰ হৈ ভি. এন. গণপুলে, মকবন্দ ডি. আদকাৰ, এছ. ডি. সিং, কুমাৰ পৰিমল আৰু ইজাজ মকবুল।

আদালতৰ নিম্নলিখিত নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰা হৈছিলঃ ১৯৭৯চনৰ ৩০জানুৱাৰীত ১৯৭১চনৰ ৫৫৩নং দ্বিতীয় আপীলত ব'ম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ একক ন্যায়াধীশৰ ৰায়ৰ পৰা বিশেষ অনুমতিৰ জৰিয়তে এই আপীল উত্থাপন হয়।

স্বীকাৰ কৰা তথ্যবোৰ হ'ল যে, উত্তৰদাতাই আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্মাণ আঁতৰাবলৈ আৰু তেওঁৰ অধিকাৰ আৰু এ, বি, চি আৰু দি-ৰে চিহ্নিত ৫০'x ৩০' পৰিমাণৰ ভূমি উপভোগ কৰাত হস্তক্ষেপ কৰাৰ পৰা বাধা দিয়াৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ ৰুজু কৰিছিল। (প্ৰদৰ্শক ৪৪), উক্ত মাটিৰ টুকুৰাৰ স্বত্ব দাবী কৰা। বিচাৰ আদালতে গোচৰটোৰ নিৰ্দেশ দিছিল, আপীলৰ ভিত্তিত ইয়াক প্ৰত্যাহৰ্তন কৰা হৈছিল। দ্বিতীয় আপীলত উচ্চ ন্যায়ালয়ে আপীল আদালতৰ ডিক্ৰী বাতিল কৰি বিচাৰ আদালতৰ ডিক্ৰী নিশ্চিত কৰে। সেয়েহে, বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা এই আবেদন।

সাক্ষীসকলৰ জেৰাৰ সময়ত এইটো বিতৰ্কিত নাছিল যে, সম্পত্তিটো মূলতঃ উত্তৰদাতাৰ মাতৃৰ ফালৰ আইতাক ৰুকমানিবাইৰ, যিয়ে এজন পুখাৰাজৰ পক্ষত পচেচৰী মৰ্চগেজ(অধিকাৰী বন্ধক) কাৰ্যকৰী কৰিছিল আৰু উক্ত পুখাৰাজে বন্ধক দলিল ঘূৰাই দিছিল আৰু লগতে উত্তৰদাতাক ঘৰৰ অধিকাৰ প্ৰদান কৰিছিল। সেয়েহে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই সকলোবোৰ তথ্যগত

পৰিৱৰ্তন বিবেচনা কৰি এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছে যে, উত্তৰদাতা-বাদী তেওঁৰ আইতাকৰ সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈছে আৰু বন্ধকৰ দ্বাৰা তেওঁক অধিকাৰ প্ৰদান কৰা হৈছে আৰু সম্পত্তিৰ অধিকাৰত আছে। আপীলকাৰীয়ে তেওঁৰ সম্পত্তিৰ সুবিধাজনক উপভোগৰ বাবে তাত এটা কোঠা আৰু ডব্লিও. চি. নিৰ্মাণ কৰিছিল। যদিও, আপীলকাৰীয়ে তেওঁৰ স্বৰ্ত স্থাপন কৰিছিল, তেওঁ তেওঁৰ মৌখিক সাক্ষ্যৰ বাহিৰে স্বৰ্তৰ কোনো প্ৰমাণ দাখিল কৰা নাই। আপীল আদালতে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছে যে, বন্ধকটোৱে কোনো অধিকাৰ সৃষ্টি নকৰে আৰু উত্তৰদাতাসকলৰ অধিকাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সঠিক প্ৰমাণ উপস্থাপন কৰা উচিত আছিল আৰু সেই আধাৰত বিচাৰ আদালতৰ ৰায় আৰু ডিক্ৰী বাতিল কৰা হৈছিল।

আপীলকাৰীৰ পৰামৰ্শদাতা শ্ৰী যোশীয়ে দাবী কৰিছিল যে, ওপৰোক্ত তথ্যসমূহৰ ওপৰত আপীল আদালতৰ দৃষ্টিভংগী আইনত সঠিক আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে তথ্যৰ চূড়ান্ত আদালতৰ দ্বাৰা লিপিবদ্ধ তথ্যৰ অনুসন্ধানত হস্তক্ষেপ কৰাটো ন্যায়সঙ্গত নহয়। আমি এই বিবাদত কোনো জোৰ বিচাৰি পোৱা নাই। বাদী/উত্তৰদাতাক তেওঁৰ মাকৰ ফালৰ আইতাকৰ সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰী হিচাপে বিচাৰি পোৱা গৈছিল আৰু মৰ্টগেজী- পুখাৰাজ, বন্ধকৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা সম্পত্তিৰ অধিকাৰত আছিল, আইতাকৰ সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰে তেওঁক সম্পত্তিৰ অধিকাৰ প্ৰদান কৰিছিল আৰু বন্ধকৰ দ্বাৰা তেওঁক দখল প্ৰদান কৰাটোৱে তেওঁৰ আইনী অধিকাৰ আৰু সম্পত্তিৰ আইনী অধিকাৰক শক্তিশালী কৰে। উত্তৰদাতাই বিচৰা অনুসৰি কোনো হস্তক্ষেপ অবিহনে অধিকাৰ বজাই ৰখাৰ অধিকাৰ আছে আৰু বিচাৰ আদালতৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা নিষেধাজ্ঞা আইনত সঠিক। উচ্চ ন্যায়ালয়ে সঠিকভাৱে দ্বিতীয় আপীলটো গ্ৰহণ কৰিছিল। আপীলকাৰীক আজিৰ পৰা তিনি মাহৰ ভিতৰত উক্ত সম্পত্তিটোত স্থাপন কৰা অপৰাধমূলক গাঁথনি আঁতৰাবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে।

অবিকল্পিতভাৱে, উত্তৰদাতাই ডিক্ৰীটো কাৰ্যকৰী কৰাৰ সময়ত ইয়াক আঁতৰোৱাৰ স্বাধীনতা থাকিব
আৰু ইয়াৰ বাবে হোৱা খৰচ আবেদনকাৰীৰ পৰা আদায় কৰিব।

সেই অনুসৰি আবেদনখন নাকচ কৰা হয়। কোনো ব্যয় নাই।

আৰ. পি.

আবেদন নাকচ কৰা হৈছিল।

.....

অনুবাদ: ড. অৰ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব।”